

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. april 2004 af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Sezione Prima bis, i sagen Consorzio G.f.M mod Ministero della Difesa samt Società Coop a.r.l. »La Cascina« og Zilch s.r.l.

(Sag C-228/04)

(2004/C 190/18)

Ved kendelse afsagt den 22. april 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. juni 2004, har Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Sezione Prima bis i sagen Consorzio G.f.M. mod Ministero della Difesa samt Società Coop a.r.l. »La Cascina« og Zilch s.r.l. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal det her drøftede direktiv for så vidt angår de ovenfor angivne bestemmelser fortolkes således, at når EF-lovgiver anvender vendingerne »som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger i henhold til retsforskrifterne i det land, hvor han er etableret, eller i den ordregivende myndigheds land« eller »som ikke har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af skatter og afgifter i henhold til retsforskrifterne i den ordregivende myndigheds land«, tilsigter disse at referere sig til — alene og udelukkende — den omstændighed, at det pågældende retssubjekt på tidspunktet for udløbet af fristen for at indgive ansøgning om deltagelse i et offentligt udbud (eller på et tidspunkt i hvert fald inden tilslag på kontrakten ifølge det, som er udtalt i pkt. III.4) med fuld og rettidig betaling har opfyldt de pågældende pligter?
- 2) Skal, som en virkning heraf, den italienske gennemførelsesforskrift [artikel 12, litra d) og e), i lovdekret nr. 157 af 17.3.1995] — hvori der til forskel fra den førnævnte EF-regel gives tilladelse til fra udbudsprocedurerne at udelukke retssubjekter, »som ikke behørigt har opfyldt pligterne vedrørende betaling af forsikrings- og forsorgsydelser til arbejdstagere, ifølge den italienske lovgivning eller lovgivningen i hjemstaten«, eller som »ikke behørigt har opfyldt pligterne vedrørende betaling af skatte- og afgiftstilsvare, ifølge den italienske lovgivning eller lovgivningen i hjemstaten« — nødvendigvis fortolkes alene med henvisning til den manglende opfyldelse — som kan verificeres på det ovennævnte tidspunkt (udløbet af fristen for at indgive ansøgning om deltagelse; eller tidspunktet umiddelbart inden tilslaget, også selv om det måtte være midlertidigt, på kontrakten) — af byrderne i forbindelse med sådanne pligter og således, at enhver herpå følgende »berigtigelse« af vedkommendes stilling frakendes betydning?

- 3) Kan det derimod (og såfremt, i lyset af bemærkningerne ovenfor under punkt 2, den nationale regel måtte antages at være uforenelig med formålet og funktionsmåden af EF-reglen) antages at være tilladt den nationale lovgiver, i lyset af de bindende krav, der stilles vedrørende gennemførelse af den fulde regeltekst i det drøftede direktiv, at indføre mulighed for, at der også kan gives adgang til udbuddene til retssubjekter, som, skønt de ikke »behørigt har opfyldt« på tidspunktet for udløbet af fristen for at deltage i udbuddet, alligevel viser, at de kan berigtige deres egne forhold (og at de reelt har taget skridt med henblik herpå) inden tilslaget?
- 4) Såfremt det måtte anses for praktisk muligt at anlægge fortolkningen som fremlagt under punkt 3, hvorved der faktisk er åbnet adgang til at indføre mere fleksible retlige muligheder i forhold til en strengere anvendelse af begrebet »opfyldelse« som udtrykt af fællesskabslovgiver, spørges: Kommer en sådan lovgivning da ikke i strid med grundlæggende principper af fællesskabsretlig karakter, såsom princippet om, at samtlige borgere i Unionen skal behandles lige, eller — hvad alene området for offentlige kontraktudbud angår — princippet om til sikring af ligestilling til fordel for samtlige retssubjekter, som har indgivet ansøgning om adgang til udbuddet?

Sag anlagt den 7. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-236/04)

(2004/C 190/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. juni 2004 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Shotter, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg, ved ikke at have vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme
  - Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (»adgangsdirektivet«) (¹),

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»tilladelsesdirektivet«) ⁽²⁾,
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»rammedirektivet«) ⁽³⁾,
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) ⁽⁴⁾,

eller ved i det mindste ikke at have meddelt Kommissionen disse bestemmelser, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til adgangsdirektivets artikel 18, tilladelsesdirektivets artikel 18, rammedirektivets artikel 28 og forsyningspligtdirektivets artikel 38.

2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Fristen for gennemførelse af direktiverne udløb den 24. juli 2003.

- _____
- ⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7.
⁽²⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 21.
⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.
⁽⁴⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51.

Sag anlagt den 7. juni 2004 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-238/04)

(2004/C 190/20)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. juni 2004 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved O. Beynet og A. Whelan, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester ⁽¹⁾, som affattet ved direktiv 95/51/EF ⁽²⁾ og 96/19/EF ⁽³⁾, samt i henhold til traktatens artikel 249 (tidligere artikel 189), stk. 3, idet den ikke har gennemført dette direktivs artikel 1 og artikel 2, stk. 3, korrekt.
2. Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De franske bestemmelser er ikke forenelige med fællesskabsretten for så vidt angår kabeldistributørernes levering af teletjenester.

Hvad angår levering af telefonitjenester er der således ved de franske bestemmelser indført en forpligtelse til at høre kommunerne eller de kommunale sammenslutninger, inden der udstedes en tilladelse til levering af telefonitjenester over kabelforeningerne. Denne forpligtelse rejser flere problemer i forhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 90/388, som ændret ved direktiv 96/19/EF, nemlig den manglende gennemsigtighed i høringssproceduren, det uforholdsmæssige skøn, som kommunerne råder over ved udformningen af deres høringssvar, den usikkerhed, der som følge af forbindelserne mellem visse kommuner og operatører hersker med hensyn til, om proceduren er objektiv, den forskelsbehandling, som følger af, at proceduren ikke finder anvendelse på andre leverandører af teletjenester, og den bestående risiko for, at der sker forskelsbehandling af de forskellige kabeldistributører.

Ordningen, hvorefter kabeldistributørerne systematisk skal underrette alle kommuner om etableringen af deres net, skaber en yderligere forpligtelse for dem i forhold til den almindelige ordning med leveringsfrihed, som finder anvendelse på de øvrige leverandører af teletjenester. Da der ikke er nogen objektive elementer, som begrundet denne forskelsbehandling er den franske ordning i denne henseende udtryk for en forskelsbehandling, og er i strid med bestemmelserne i artikel 1 og artikel 2, stk. 3, i direktiv 90/388/EØF, som affattet ved direktiv 95/51/EF og 96/19/EF.

- _____
- ⁽¹⁾ EFT L 192 af 24.7.1990, s. 10.
⁽²⁾ Kommissionens direktiv 95/51/EF af 18.10.1995 om ændring af direktiv 90/388/EØF med hensyn til afskaffelse af begrænsninger i brugen af kabel-tv-net til levering af allerede liberaliserede teletjenester (EFT L 256 af 26.10.1995, s. 49).
⁽³⁾ Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13.3.1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår gennemførelse af liberaliseringen af markedet for teletjenester (EFT L 74 af 22.3.1996, s. 13)